

denne Lov tildeels imøbekommet Ønsket derom, men paa en meget ufuldkommen Maade. Vi have endelig for Kjøbenhavns Vedkommende faaet indført en Indkomstskat, og til den kunne vi for Kjøbenhavns Vedkommende the, hvilket Udkaftet ogsaa har gjort. For Kjøbstædernes Vedkommende vil man bestaae heelt og holdent paa Formue og Leilighed, hvorved en Tilnærmelse til en Indkomstskat er skeet. Paa Landet har man, foruden at bestaae Hartkornet, thet til en Indkomstskat ved at paaligne 3 pCt. af al Indtægt, der ikke havs af Jordbrug eller Tiender. Der er altsaa her en betydelig Tilnærmelse til en Indkomstskat, men idet man saaledes for en Deel imøbekommer det Ønske, der er udtalt, bliver der Hovedmangler tilbage. Den første store Mangel er den, at Forholdet mellem de enkelte Dele af Befolkningen er vilkaarlig fastsat. Man bliver nødsaget til, naar man ikke kan faae en almindelig Indkomstskat, at ligne aldeles vilkaarligt. Det er et aldeles usikkert Forhold, selv om det er skeet efter den samvittighedsfuldste Undersøgelse, thi de statistiske Oplysninger ere ufuldstændige. Man siger: saa meget skal Kjøbenhavn give, saa meget udrede Kjøbstæderne, og saa beregner man, hvor meget man omtrent kan faae ud af Landet. I det Hele skulle vi vel have c. 2½ Millioner, deraf lignes der paa Kjøbenhavn 540,000 Rb. og paa de øvrige Kjøbstæder 390,000 Rb., og saa venter man af Hartkornet og Indkomstskatten paa Landet at faae Resten. Den egentlige Vanfærlighed for at the til en Indkomstskat ligger ikke saa meget deri, at vi ganske mangle Maskineriet til Arbeidet, thi lige saa godt som vi kunne fastsætte enkelte Bestemmelser om en Indkomstskat paa Landet, og forøvrigt the til Reglerne for Indkomstskatten i Kjøbenhavn, som det overlades Indenrigsministeriet nærmere at gennemføre, saa kunde vi for Kjøbstædernes Vedkommende, lige saa godt som at ansætte Skatten efter Formue og Leilighed, give enkelte bestemte Regler for, hvorledes Skatten efter Indtægt skal fordeles, og saa overlade Indenrigsministeriet den hderligere Gjennemførelse. Det er et Spørgsmaal, som jeg maa henstille til Forsamlingens og Indenrigsministerens alvorligste Overveelse, om det ikke skulde være muligt

— da man nu engang er kommen paa Halvveien — at gaae den hele Vej. Jeg føler godt, at den egentlige Vanfærlighed vil være, om man ad denne Vej vil see sig i Stand til at reise det Beløb, der udrøves, eller ikke. Er det muligt, vil jeg ubetinget anbefale denne Vej. — Der er allerede af forskjellige Talere fremhævet forskjellige Uligheder, der opstaae, forskjellige Vanfærligheder, der maae opstaae, naar man overhovedet vil the til det indviklede System, der er foreslaaet. — Den Usikkerhed, hvormed man gaaer frem ved Love som denne, vil klart sees af de tre Krigsskatlove, vi have haft; sammenlignede indbyrdes og med dette Udkaft, thi de følge i de forskjellige Tilfælde meget forskellige Regler. Imedens man med Hensyn til Hartkornet er bleven staaende ved det samme Forholdstal som i 1848, nemlig 6 Rb. 48 p. pr. Tønde Hartkorn, der i 1850 blev nedsat til det Halve, til 3 Rb. 24 p., hvilket sidste Beløb er fastholdt i den foresliggende Lov, ligesom ogsaa Fritagelserne og Nedsættelserne ved at svare Skatten rømme de Samme som dengang, nemlig Besidderne af 2 til 4 Skpr. Hartkorn, stiller Forholdet ved Tiender sig allerede anderledes. Der er saaledes i dette Udkaft sammendraget forskjellige Slags Tiender, der tidligere svarede forskjellig Skat, nemlig naar Tienden er overladt Yderen anderledes end mod en fast og uforanderlig Pengebetaling, medens Skatten af de andre Tiender væsentlig er bleven staaende i de forskjellige Love. Bestaaelse af Tiende er et af de allervanskeligste Punkter. Har man faaet nogen som helst paa- lidelig Oplysning med Hensyn til disse Tienders Forholdsværdi for at kunne begrunde dette Forslag? Dette Forhold blev ikke grundigt og omstændeligt undersøgt forrige Gang, da Sagen var for, fordi man dengang var under et Tryk, ligesom i dette Dieblit, og det staaer vistnok som et temmelig vilkaarlig valgt Beløb; det vil være tilfældigt, om man i de forskjellige Forhold rammer nogenlunde rigtigt. — Der er dernæst Forholdet mellem Ciere og Brugere. Det har alle Steder, hvor man har indført Indkomstskatten, efter forudgaaende omhyggelige Undersøgelser, været et af de allervanskeligste Forhold, der er stillet Regjeringen, at faae afgjort, hvormeget Cieren og hvormeget